Ч. 39. Второк 3 марта (19 лютого) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справа підвисшеня ґаж офіцирских і „леника" для войска. — Санджацка зелїзниця а Сербія. — Замахи в Тегеранї. — З Росиї.

Як довідують ся віденьскі ґазети, відбували ся в послїднім тиждни необовязуючі до нїчого наради межи членами австрийскої і угорскої делеґациї в справі підвисшеня ґаж офіцирских і т. зв. „леника" для вояків а вислїдом сих нарад треба уважати слїдуючий проєкт компромісу: Австрийска делеґация обовязує ся не викликувати зміни нунций і спільного голосованя над внесенєм Лятура в угорскій делеґациї. Австрийска делеґация вдоволить ся тим, що прийме до відомости угорске нунциюм і ухвалить єго плятонїчно. За то угорска делеґация заявить ся готовою старати ся о то, щоби на найблисшій сесиї делеґацийній ухвалити постанову о вставленю підвисшеної ґажі офіцирскої і підвисшеного „леника" для вояків до буджету на 1909 рік.

Справа будови зелїзниці в новобазарскім санджаку була оногди — як доносять з Білграду — предметом інтерпеляциї в сербскій скупштинї. Народовець, Михайло Дьордевич, в інтерпеляциї до президента міністрів Пасича звернув увагу на то, що після експозе австрийского міністра для справ заграничних, в котрім він заповів будову зелїзниці в новобазарскім санджаку, сербске правительство заявило, що оно не противне проєктови будови тої зелїзниці, скоро Сербії буде вільно будувати забалканьску зелїзницю. — „Трґовіньски Ґласнік" подає розмову кореспондента анґлійскої ґазети „Morning Post" з якимсь сербским міністром, з котрої виходить, що Сербія згодила ся на будову санджацкої зелїзниці під условием, що буде могла заключити з Австро-Угорщиною угоду торговельну, що знайде підпору для свого проєкту будови зелїзниці через Балкан і що король Петро зложить гостину цісареви Франц Йосифови. Дьордевич запитував, чи дїйстно котрийсь із сербских міністрів мав того рода розмову з кореспондентом згаданої ґазети. Позаяк президента міністрів під ту пору не було в палатї, то президия скупштини мала доручити єму інтерпеляцию на письмі.

Ще не пролунала вість про замах на перского шаха, а вже наспіла вість про новий замах в Тегеранї. До берлиньского „Tageblatt-у" доносять звідтам: В суботу по полудни виконано тут замах за помочию бомби на бувшого префекта Тегерану, Максуса, вірника шаха. Максус згинув на місци а кусні бомби убили ще кількох прохожих. Серед правительственних кругів настав великий переполох в наслідок того, що з якоїсь посилки динаміту згинуло 18 набоїв.

Один з членів революцийного союза в розмові з дописувателем якоїсь анґлійскої ґазети заявив, що революцийний рух звертає ся против шаха, котрому нарід не довіряє. Рух той не успокоїть ся доти, доки шах не уступить або не відправить зі свого двора всіх тих осіб, котрі інтриґують против конституциї і парляменту та намавляють шаха до дїл суперечних з наданою конституцією. Замах на шаха був лиш пересторогою для него. Революціонїсти не хотять єго убити, бо знають, що то могло би довести до інтервенциї заграниці.

Про замах на шаха перского доносять, що коли шах їхав до своєї лїтної резиденциї в Десхентепі, положеної пів години дороги від Тегерану, кинено дві бомби з даху якогось дому. Одна з тих бомб вибухла у воздусї, а друга впала на самоїзд, котрий їхав попереду, і розірвала єго на кусні. Від вибуху згинули три вояки з ґвардиї, що їхали попереду, а яких 20, після инших 30 людий було покалїчених. Виновників замаху не викрито й доси, мимо того, що в домі, з котрого даху кинено

1)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остєна і др.

написав К. В.

Чоловік не жиє лиш на то, щоби заєдно працював як чорний віл; для него не досить щоби лиш спочити через ніч а на другий день запрягати ся знов в ярмо. Він мусить ще й від часу до часу забавити ся. Забава для чоловіка, котрий працює, може навіть і тяжко працює, потрібна так само, як сьвіжий воздух до віддиханя. Она відриває єго від праці і додає єму нової охоти і сили до неї а переносячи єго на якийсь час якраз в противні обставини, серед яких жиє, відганяє від него бодай на хвилю журбу й клопоти та помагає їх тим лекше зносити. Але забава забаві не рівна, бо она вяже ся тісно не лиш з тим для кого призначена, з єго віком, єго вдачею і єго духовим і матеріяльним станом, але також і зі степенем культури і цивілізациї якогось народу. Се єсть причиною, що у народів високо культурних вироблили ся для забави окремі інституциї, як н. пр. театр, та що у них — коли можна так сказати — виродяжують ся люди, котрі не лиш з забави других роблять для себе ремесло, котре їх живить, але й жиють для неї та готові виставити своє житє навіть на найбільшу небезпечність, щоби лиш довести єї до найбільшого совершеньства та зробити з неї штуку, котра могла би не лиш забавити, але й зачудувати, иноді наповнити жахом і потрясти до самої глубини зацікавлених видців. Оттаким артистам і їх штуці хочемо тут придивити ся. Театр лишаємо тут на боцї, бо хоч актор може бути артистом, то однак артист в повисшім значіню звичайно не єсть актором, бо єго штука понайбільшій части не має з театром нїчого спільного, хиба може одну сцену, подібну до театральної, як нпр. в так званих театрах ріжнородностий, без котрих впрочім в замкненім місци не може відбути ся нїяке представленє.

1. Театр ріжнородностий.

Нинї майже нема вже більшого міста, в котрім не було би якогось Олїмпу, Орфеум або Кольосеум; специяльно у нас в Галичинї намножило ся їх богато. О вартости їх не будемо тут говорити. Всї они більше або менше удачні наслїдуваня французких театрів, званих Variété (ріжнородність), а иноді й тут виступають в своїм родї перворядні артисти, що впрочім річ легко зрозуміла, бо того рода хочби й найбільший артист не може довго держати ся на однім місци. Хто єго штуку раз видів, не потребує вже другий раз дивити ся, бо не побачить нїчого нового а ся обставина змушує артиста шукати зарібку там, де єго ще не виділи; він їде в сьвіт, все дальше і дальше, при нинїшних улекшенях комунікацийних хочби й на конець сьвіта.

Театр ріжнородностий єсть звичайно уладжений як кождий театр чи більший чи менший. О місця для публики тут не розходить ся а головну ролю грає лиш сама сцена. Як у звичайнім театрі поміст сцени порізаний так, що коли того потреба, може денебудь запасти ся, так знов в театрах ріжнородностий грає дуже важну ролю стеля, взглядно дах, де завішують всїлякі прилади, як трапези, кільця, линви і т. п. Ся робота мусить бути дуже докладно виконана, бо від неї зависить не лиш сама удача штуки, але нераз і житє артиста. Звичайно виконують ту роботу самі артисти і они що дня перед представленєм оглядають, чи все в порядку. Все мусить бути на волос докладно, всяка віддаль мусить бути аж до мілїметра вимірена. Найтруднїйше приходить ся причіплювати трапез. Коли дивити ся, як якийсь ґімнастик показує свою штуку на трапезї, то можна добачити, що трапез звисає не з криші самої, але з поперечної жердки. Тота жердка мусить бути дротяними линвами так міцно привязана в ріжні сторони до криші, щоби стояла так, як би була вмурована. Як би тота жердка лиш дрібочку рушила ся, не можна би вже безпечно виконати роботи на трапезї.

Як докладно мусять бути роблені всїлякі прибори для артистів в театрах ріжнородностий, можна зміркувати з того, що в Берлинї єсть фабрика, котра виробляє лиш самі конопельні линви і сітки для артистів цїлого сьвіта. Замітне ще й то, що тота фабрика взяла на себе одвічальність перед властями не лиш за свої вироби, але й за їх розвішуванє та за за-

бомби, зроблено зараз ревізию. Шах по вибуху вискочив з повоза і вбіг до дому шефа цісарских екіпажів, звідки пішов опісля пішки до палати.

Перска амбасада в Берлині каже, що власти перскі від часу конфлікту шаха з парляментом діставали кілька разів остережене, що лагодить ся замах на шаха і длятого подвоїли були свою чуйність. Шахови раджено, щоби не виїзджав. В кругах перскої амбасади суть переконані, що заговірники мали в найвисших правительственних кругах якогось союзника, котрий дав їм знати, що шах наміряє виїхати. Після „Matin-a" арештовано в Тегерані начальника палатної сторожі якогось Жізота, родом Француза під закидом, що він належав до заговору. Шах і его окружене переконані о тім, що дійстних виновників замаху треба шукати в найвисших правительственних кругах.

Шах Мугаммед Алі родив ся 21 червня 1872 р. яко найстарший син шаха Муцаффер Еддіна. По смерти батька дня 8 січня 1907 вступив він в 34 році житя на перский престол. За житя батька був ще короткий час реґентом. Мугаммед Алі есть шестим володітелем з династиї Каджар і має чотирох синів.

„Істінно русскіе люди" — то треба признати — поступають консеквентно і радикально. З Петербурга доносять нині: На засіданю з'їзду правдивих Росиян в Царскім Селі поставлено внесене, щоби просити царя о усунене з зелізниць всіх чужоплеменників та о безпроволочне розвязанє думи. Се чей зовсім ясно і радикально.

Італіяньска амбасада в Петербурзі одержала автентичну вість, що засуджений на смерть журналіст Кальвіно по правді не есть Кальвіном, — той проживає в Італії — лиш якимсь небезпечним анархістом, котрий роздобув собі звідкись документи Кальвіна. Се есть отже причиною, що італіяньске правительство не буде дальше виступати в обороні згаданого Кальвіна.

Новинки.

Львів, дня 2-го марта 1908.

— Відзначеня і іменованя. Wiener Ztg. оголосила знане вже відзначене віцепрезидента галицкої Ради шкільної краєвої дра Едмунда Плажека ордером Зелізної Корони II кл. та іменоване радника Двору дра Ігнатия Дембовского віцепрезидентом Ради шкільної і надане ему ad personam IV кл. ранґи (річна платня 14 000 К). — Є. В. Цісар надав старшому радникови скарбовому, директорови округа скарбового у Львові, бар. дрови Мих. Йоркаш-Кохови титул і характер радника Двору. — Старшими радниками скарбовими іменовані: Ґенр. Пенкальский, Ад. Франк, Кар. Чермак, Кар. Сабуда, Ант. Прохаска, Ігн. Петерш і др. Руд. Флекер.

— Габілітация дра Стефана Рудницкого. Професор школи реальної др. Ст. Рудницкий габілітував ся в суботу на доцента ґеоґрафії з рускою мовою викладовою на львівскім університеті. Дня 27 лютого відбув ся в присутности професорів фільософічного факультету габілітацийний іспит, в часі якого др. Рудницкий давав знамениті відповіди з областий ґеоґрафії, ґеольоґії, астрономії, ботаніки і фізики. По іспиті рішено дра Рудницкого одноголосно припустити до габілітацийного викладу „про „Чорне море" який відбув ся в суботу в рускій і польскій мові на засіданю професорів та 20 і кількох осіб з посеред університетскої молодіжи. Після викладу рішили професори одноголосно поручити габілітацию дра Рудницкого до потверджедя міністрови просьвіти. Др. Рудницкий буде міг почати виклади в літнім а найпізнійше в зимовім семестрі 1908. Новий доцент почав 30-тий рік житя і видав по нинішний день кільканайцять праць з области історії і ґеоґрафії. Др. Рудницкий есть сином помершого перед кількома літами знаменитого ґімназияльного професора і великого приятеля молодіжи Льва Рудницкого.

— Нещасливі пригоди. Дня 28 лютого стала ся в Посаді хирівскій така пригода: З Посади хирівскої виїхала порожна льокомотива до Хирова. Будник не успів на час зачинити рампи від дороги, по котрій їхав візок з одним конем і на нім двох парубків везло молоко. В хвили, коли переїздили крізь зелізничий шлях, над'їхала льокомотива, зачіпаючи задну часть візка; візок розбили в дрібні кусники, кінь відорвав ся від воза і втік в поле, а парубків викинула на сніг в придорожнім рові, покалічивши їх не мало. Льокомотиву сейчас затримали, забрали на неї покалічених і страшно наляканих парубків і привезли до Хирова, де місцевий зелізничий лікар осмотрив їх рани. — На візок розвозителя води судової, стоячи без дозору на ул. Городецкій сів 15-літний Менкес і пігнав до міста а не уміючи повозити переїхав зарібника зелізничого, 83-літного Войтіха Вітусика та покалічив его так тяжко, що аж треба було завізвати поготівлю ратункову на поміч. — Із Зборова доносять, що в тамошнім повіті коло Озірної переїхав поспішний поїзд товаровий ще 6 лютого с. р. робітника зелізничого Кирила Гринцишина, родом з Даниловиць, і на місци его убив. — Під Нелепківцями ярославского повіта утонув ся дня 18 лютого с. р. в Сяні хлопець незнаного імени і походженя. Хлопець той хотів очевидно перейти по леду на другу сторону ріки, але заломив ся на середині на тонкім леді і щез під ледом, а тіла его й доси не віднайдено. — У Вікні, городеньского повіта згоріло дня 18 с. м. 3 дітий господаря Стефана Стратія, з котрих одно мало 10, друге 7 літ, а трете $4\frac{1}{2}$ року. Родичі лишили їх дома без надзору, а самі пішли до міста за орудками; вернувши домів застали діти вже неживі.

— Дрібні вісти. Дня 8 марта о 11 год. рано відбуде ся в льокали Руск. Тов. педаґоґічного ул. Сикстуска ч. 47 дозірочна нарада в справі реформи середного шкільництва, на котру запрошує ся всіх учителів середних шкіл рускої народности. — В ночи з четверга на пятницю добули ся невислідженi доси злодії до трафіки Курцтока в Козовій і забрали значну скількість стемплів, тютюну і циґар. — В суботу рано арештовано у Львові в трамваю в дорозі від політехніки до міста якогось пана Ш., котрий зачисляє ся до т. зв. золотої молодіжи і есть споріднений з впливовими у Львові особами, за фальшоване срібних ґульденів. Поліция мала его вже на оці і аґент поліцийний їхав разом з ним та арештував его в хвили, коли він давав кондукторови фальшивого ґульдена. — Пані М. Шіффер згубила срібний дамский годинник з червоною стяжечкою. — Йос. Швед з Городка лишив на ул. Сикстуській коні без дозору, а они сполошившись ушкодили віз електричної зелізниці та наробили шкоди на 12 К. — З пивниці дому ч. 5 при ул. Стрілецкій вкрав онодя невислідженый доси злодій на шкоду купчихи Файги Гебенштрайт кружок швайцарского сира вартости 50 К.

— Фабрика фальшивих гроший в кримінaлі. В Рендебурзі в Німеччині фабрику фальшивих гроший і арештовано одного дозорця вязнів і его жінку. Вже від довшого часу впадало в очи, що в Рендебурзі і Гамбурзі появляють ся фальшиві монети по 2 і по 5 марок, але не можна було вислідити, звідки они беруть ся. Аж остаточно удало ся аґентам поліцийним підглянути, що ті гроші видає на торзі жінка дозорця вязнів, якогось Бартка. В їх помешканю зроблено зараз ревізию і знайдено богато фальшивих гроший а тоді їх арештовано.

ґіпсуванє гаків. Жердок ґімнастичних або т. зв. з німецка „реків" доставляє для артистів Америка. Ніяке дерево в сьвіті не надає ся так знаменито на реки як каліфорнійске дерево „гікорі". Оно так міцне як зелізо а так гнучке як верба і чи грубе чи тонке, держить однаково сильно. Давнійше роблено того рода жердки лиш з самого дерева гікорі; тепер же провертують жердку вздовж і перетягають крізь ню ще грубий дріт. В той спосіб можна робити дуже тонкі жердки. Наконець найліпші дротяні линви походять з Анґлії. Тоті линви, звані „линвами до танцю", можуть бути всіляко грубі; але вже такі грубі як телеґрафічний дріт можуть удержати тягар богато сотнарів. Вироблюванє тих линв вимагає богато труду і заходу.

А тепер придивім ся поодиноким артистам і їх штуці з окрема. Розуміє ся, що не можемо тут описувати всіх штук, котрих есть таке множество, що ніхто не годен їх ні стямити ні списати. Наведемо тут лиш деякі типові.

Жонґлер з лямпою.

На сцену виступає молодий, весело виглядаючий мужчина, по лици котрого видко ту сьвідомість, що не потребує допрошувати ся ласки високоповажаної публики. Він стає на середині, плеще два рази в долоні і відзиває ся: „Позір, мої паньство, жонґлер з лямпою!" Паньство витягають голови на перед і дивлять ся з цілою увагою, що то буде.

Артист ставить тепер свою скринку на землю і виймає у неї насамперед чотири мов би срібні станіолем обліплені кулі величини кулака. Пускає одну кулю з долоні так, що она котить ся ему вздовж цілої руки аж на плече а відтак назад. Опісля повтаряє то само з двома, трома а наконець і в чотирома кулями. Одна куля за другою летить ему з долоні на праве плече, з правого через карк на ліве а відтак на ліву руку і назад. Чим жвавійше рушає собою, тим скорше біжать кулі одна за другою, аж наконець котять ся там скоро, що самих куль вже не видко, лиш якусь срібну смугу, котра пересуваєсь з одної руки на плече а відтак через карк до другої; однак за кождий раз впадають кулі в долоні артиста.

Перша штука скінчила ся; по ній слідує друга, ще більше труднійша а при тім і страшнійша. Артист ховає кулі до скринки а виймає з неї чотири незвичайно острі, на 30 центиметрів довгі і майже на два пальці широкі штилетові ножі. Ніж за ножем зачинає танцювати у воздусі, наконець бігають з такою скоростию, що видко лиш, як они при сьвітлі поблискують. Аж страх бере дивити ся, як ті острі ножі спадають один за другим і готові кождої хвилі за найменшим схибненє прорізати чи то руку, чи проколоти лице або виколоти око; а однак артист за кождим разом ловить ніж за ножем так зручно, що не вхопить его ніколи за вістре лиш за колодку.

Тепер приходить найбільша штука. „Жонґлер з лямпою" виймає із своєї скринки звичайну столову лямпу. Він ставить єї на земли, засьвічує, накладає циліндер і умбру та ставить єї відтак на долоню правої руки. Рушив дрібку рукою і лямпа скочила з долоні на руку повисше ліктя а звідси знов на долоню. Так скаче лямпа раз пораз щораз скорше а не схитне ся ані трошки. За хвильку бере жонґлер в праву руку таріль, держить его сторцом, ставить на его беріг лямпи і она знов скаче то з тареля на рамя, то з рамени на таріль а скаче так борзо, що ледви єї видко, як перескакує. Наконець — ніхто би не повірив, а то таки правда — підкидає лямпу так, що она летить у воздуси, робить колесо і перевертає ся зовсім, але мимо того горить і нічо з неї не спадає. Коли послідний раз обертає ся, артист зручно дує понад циліндер: лямпа гасне і представленє кінчить ся. Ґрімкі оплески нагороджують жонґлера а ми переконані, що й читатель готов ему приплеснути.

Щож то за назва „жонґлер"? То француске слово jongleur (склад „жон" вимавляє ся трохи в ніс) і пішло первістно від латиньского joculator. Так називано первістно в Провансиї і північній Франциї звичайних музикантів, що ходили по дворах або й по домах в місті та грали на якімсь інструменті і до того співали. По містах творили они окремі стоваришеня і мали музики своїх директорів. З часом зачали они крім музики й співу показувати ще всілякі штуки, а що темний нарід не умів собі пояснити їх штуки і уважав єї за діло чорта, то широкі темні маси їх бояли ся і не любили. Нині називаємо жонґлерами артистів, котрі показують всілякі штуки своєї зручности, подібно як той жонґлер з лямпою.

(Дальше буде).

Показало ся, що в криміналї сиділи фальшівники гроший, засуджені на десять лїт криміналу, а Бартке, котрий давнійше служив у войску і від року був дозорцем вязниць, пізнавши їх в столярни криміналу, порозумів ся з ними і станув з ними до спілки. Він доставив їм всїляких потрібних до тої фабрикациї приладів і металїв а они тихцем виробляли гроші, котрі були так удатні, що на перший погляд не можна їх було розпізнати. Бартке і его жінка підняли ся пускати гроші в курс. До спілки належала ще й теща, котру оногди арештовано в Шлєсвіку. Замітне то, що в тім самім криміналї викрито перед шести роками тайну друкарню, котра друкувала фальшиві сьвідоцтва головно для випущених на волю арештантів. Друкарню ту устроїв був засуджений на ціле житє до криміналу переплетник Капролят і она розвивала ся так успішно, що одного дня видрукувала обіжник взиваючий всїх арештантів на вечерок сполучений з відчитом. Друкарню викрито тодї лиш случайно. В наслїдок того покарано вязницею кількох урядників а один рендсбургский купець застрілив ся в слїдчім арештї.

— Муж 25-ти жінок. В Міньску відбула ся сими днями слїдуюча сцена: За якимсь мужчиною, котрий втікав, що мав сили, бігла якась жінка і кричала: „Держіть его, то мій чоловік!“ Добрі люди змилосердили ся над жінкою і придержали еї чоловіка. Показало ся, що був то жид і жидівка. Жінка вчепила ся з цілої сили чоловіка і тягнула его конче до рабіна, в чім їй добрі люди допомогли. Аж у рабіна показало ся, що був то якийсь Прайс, против котрого після жидівского звичаю аж 25 жінок подало о розвід. Прайс придумав був собі незлий спосіб заробкованя. Він їздив від міста до міста, вишукував собі при помочи жидівских фахових сватів такі наречені, котрі мали досить велике віно і женив ся з ними після жидівского ритуалу. З кождою, з котрою оженив ся, побув кілька днів, вимантив від неї гроші і їхав дальше на подібний заробок.

— Нинїшна сила пари на земли. О скілько то лиш дало ся обчислити на основі статистичних дат, виносить тепер вся з'ужиткована на цілій земли сила пари 120 міліонів кіньскої сили, значить ся, що треба би 120 міліонів коний, щоби зробили всю ту роботу, обчислив докладнїйше ту величезну силу пари. Після єго яку нинї робить націлій земли сила пара. Тут вже вчислена робота льокомотив і пароплавів. Яка то величезна сила, трудно собі уявити. Професор Левицкий при політехніцї в Дрезднї обчисленя єсть то так велика сила, що могла би за годину піднести до висоти 3600 метрів таку велику груду зеліза, котра займала би один гектар (морґ і три чверти) простору а була на 67 метрів груба. На 300 робочих днів рахуючи по 10 год. на день вимагає нинїшна робота парових машин на цілій земли 7200 міліонів сотнарів топлива, котре представляє в грошах вартість 6840 міліонів корон. Щоби заспокоїти вимоги теперішної сили пари, треба би на кождий робочий день 120.000 або на рік 36 міліонів ваґонів вугля. Тоті ваґони, уставлені один за другим, дали би поїзд товаровий довгий на 400.000 кільометрів, значить ся, так довгий, що можна би ним майже десять разів обвести цілу землю серединою довкола. Кошти цілого того руху зі всїма видатками обчисляє проф. Левицкий на звиш 13 міліярдів корон. Крім сили пари уживає ся тепер ще й сили ґазу та й сили води; але обі тоті сили разом представляють ледви 5 до 6 міліонів кіньскої сили, отже позістають дуже значно по заду за силою пари.

— З „Народної Товговлї“. Отсим подаємо до відомости членів нашого товариства, що загальні збори з дня 1 н. ст. падолиста 1907 р. порішили зміну деяких параґрафів нашого статута, котрі то зміни приняв вже ц. к. краєвий суд торговельний рішенем з 31 січня с. р. до відомости. Зміни послїдували в слїдуючих §§: § 1. Давну стилїзацию сего § зміняє ся в той спосіб, що замість слів „крамниць з товарами мішаними“ має бути „торговель“, а замість слів в дальшім реченю „для крамниць“ має бути „для торговель“. Відтак додає ся до первісного § 1 додатковий уступ: „Народна Торговля“ має бути також союзом торговельних стоваришень заробкого-господарских, заснованих на підставі закона з 9 цьвітня 1873 В. з. д. 70, котрі приступлять в її члени“ — § 4 В уступі а) замість слів „крамниці з товарами мішаними“, має бути: „товговлї“. — Відтак уступ е) зміняє ся в сей спосіб: „Орґанізувати торговельні стоваришеня, контролювати дїяльність тих стоваришень торговельних, котрі приступлять в его члени як також уділяти тим стоваришеням приступного кредиту товарового“. § 5. Уступ г) пропускає ся. — § 9. Уступ другий зміняє ся в той спосіб: Повна дивиденда виплачує ся тільки від тих уділів, котрі через цілий рік адміністрацийний були в обороті товариства; від уділів вплинувших в першім чвертьроцї адміністрацийнім, виплачує ся тричетвертих (${}^3/_4$) частий дивиденди: від уділів вплинувших в другім чвертьроцї адміністрацийнім, виплачує ся пів (${}^1/_2$) дивиденди; від уділів вплинувших в третім чвертьроцї адміністрацийнім, виплачує ся четверта (${}^1/_4$) часть дивиденди; а від уділів вплинувших в четвертім чвертьроцї не виплачує ся жадної дивиденди за дотичний рік адміністрацийний“. § 63. Має бути змінений як слїдує: Дивиденди виплачує ся від дня слїдуючого по загальних зборах дотичного року адміністрацийного. Дивиденди не підняті в реченци одного року, дописує ся до уділів дотичного члена. В фірмі заступлено слово „общество“, словом „стоваришене“. — Дирекция.

Телеграми.

Відень 2 марта. Є. В. Цїсар приймив нинї перед полуднем на авдиенциї кн. Людвика Саско-Кобурского на окремій авдиенциї.

Відень 2 марта. Міністер др. Ґессманн, котрий перебував через тиждень на Семерінґу, прибув тут вчера вечером.

Петербург 2 марта. (П. А.). Чутка о уступленю президента міністрів Столипіна єсть безосновна.

Петербург 2 марта. Вчера страчено тут 7 терористів, котрих засуджено на смерть з причини замаху на вел. кн. Николая Николаєвича і на міністра справедливости. Межи страченими був також Кальвіно, котрий подавав ся за італїяньского підданого.

Петербург 2 матра. Цариця-вдовиця Мария Теодоровна виїхала до Анґлії.

Париж 2 марта. Відбуло ся тут віче з протестом против експедициї до Марокка і против видаленя російских социялїстів при участи около 5000 осіб. Пос. Жоре запротестував против акциї підпринятої в Марокку і заявив, що розпочато еї лиш в інтересї капіталїстів. Ухвалено резолюциї вимірені против походу до Марокка і против видаленя російских социялїстів.

Рим 2 марта. Обговорюючи вість о уфондованю нагороди для італїяньскої кавалєриї цїсарем Франц Йосифом, пише „Esercito Italiano“: Дїло се, непозбавлене без сумнїву характеру політичного, причинить ся до щораз тіснїйшого скріпленя звязий дружби межи Австро-Угорщиною а Італїєю. Італїяньска армія, тронута вельми мило сим дїлом, видить в нїм новий доказ поважаня і прихильної оцїнки зі сторони союзного монарха.

Рим 2 марта. Префект поліциї переслухав вчера професора Марія Кальвіна. Він заявив, що нїколи не був в Росиї і не знав засудженого в Петербурзї якогось Кальвіна. Недавно тому якийсь Росиянин повідомив его, що товариство російских властителїв більшої посїлости пошукує здібного рільника і завізвав его, щоби приїхав до Росиї і в тій цїли виробив собі паспорт. Кальвіно виробив собі дійстно паспорт, але він щез єму в спосіб, котрого не уміє собі пояснити. Поліция гадає, що той якийсь Кальвіно був одеский студент Лебединцев, котрий говорив добре по італїяньски.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздков. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·53**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава. 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·20*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·28, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).